

Live for the day Live in the moment

ปิยนุญ ไตรสุริยธรรม
Pinyo Trisuriyatamma

Rama IX Art Museum Foundation

สองปีก่อนผมมีโอกาสเดินทางไปญี่ปุ่น โดยพักอาศัยอยู่กับครอบครัวเล็กๆ บนเกาะทางตอนเหนือ ความที่พูดภาษาอังกฤษได้ไม่มากนัก เจ้าของบ้านจึงขอให้เพื่อนของเขาซึ่งมีอาชีพเป็นล่ามช่วยเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารเย็นในวันแรก เพื่อที่เราจะได้สนทนากัน

มันเป็นบ้านไม้หลังเล็กๆ สีส้มญี่ปุ่นที่ร่มรื่น เจ้าของบ้านเดิมเคยเป็นนักเขียนมีชื่อ ร่องรอยของเขาจึงตกค้างอยู่ในห้องหนังสือ ซึ่งเป็นทั้งห้องทำงาน ห้องนั่งเล่น รวมทั้งเป็นห้องพักอาศัยและรับแขกไปในตัวเสร็จสรรพ เมื่อเจ้าของห้องจากไปอย่างสงบ ภรรยาวัยชราไม่อยากจะให้บ้านถูกรื้อถอน ขณะเดียวกันก็ไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงสภาพเดิมของบ้านมากนัก เจื่อนโยเช่นนี้จึงมีผู้น้อยรายที่จะรับได้ จนสองสามี

ภรรยาผู้มีอาชีพเป็นล่ามจากโตเกียวมาพบเข้า ใช้การปรับเปลี่ยนเพียงเล็กน้อย ต่อเติมบ้างบางส่วน แต่โดยรวมแล้วยังคงรักษาความเป็นมาของสถานที่ไว้ ได้ตามเจตนารมณ์ของเจ้าของ ความกลมกล่อมจึงเกิดขึ้นจากการผสมผสานมองอย่างรอบด้าน สุขสบายทั้งปัจจุบัน กลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกับอดีต จนแม้ผู้ผ่านมายืนเพียงชั่วคราาก็ยังสามารถสัมผัสได้ถึง ความสอดคล้องนี้

บนผนังด้านหนึ่งของบ้านมีอักษรจีนสี่ตัวสลักบนแผ่นไม้ติดอยู่ สามารถอ่านออกเสียงได้ทั้งแบบจีนและญี่ปุ่น เจ้าบ้านคนใหม่บอกว่าเป็นสมบัติเดิมของเจ้าบ้านคนก่อน แปลความเป็นอังกฤษได้ว่า Live for the day.

Live just a day. มีชีวิตเพียงวัน

Two years ago I went to Japan and had a chance to live with a small Japanese family in the north island. Feeling awkward speaking English, my host asked his friend who worked as an interpreter to hold the first dinner for us in order that we could talk.

It was a small wooden Japanese house. The previous owner was a well-known writer whose traces you could still sense when entering the reading room which was once used as his working place, relaxing zone, living space and reception room altogether. When the writer passed away, his wife did not want to see the place fall into decline while at the same time resisted dramatic changes of the house. All these conditions had driven many tenants away until a couple from Tokyo came. With slight changes and some added details, the couple could reserve the house's history in accordance with the desire of the owner.

The harmony resulted from a good mix of rounded visions. It provided comfort while at the same time nicely blended the past and the present. Even temporary visitors could feel that harmony.

Hung on the wall were four Chinese letters carved on wood. The host said that they were treasures of the deceased owner. The letters could be pronounced both in Chinese and Japanese and could be translated in English as: Live for the day. It is simple, short and precise but the meaning is profound. It will even be more profound when one truly understands that walk of life.

This memory came up in my mind in a night while I was walking slowly and drinking warm tea to calm my mind and think of the things I should do before the end of the year.

ความงามของบ้านนั้น เริ่มจากวัสดุที่ใช้ทำพื้น รวมถึงเท็กซ์เจอร์ของผนัง

Rama IX Art Museum Foundation

I spent my last week in Chiang Mai following the working path of a group of artists who gathered for various reasons but all shared one goal that was to give birth to a business project (if you want to call it that way). Or to put it in a more modern term, you may call it a Contemporary Art Project which was filled with many interesting components.

If I looked through the business glasses, this project is a construction of a small hotel whose 12 rooms are decorated according to the old Chinese knowledge of Feng Shui, concerning mainly on wind and water, to fit the nature of the guesses. The details of decoration range from the position of the door, the direction of the headboard to the colours of the rooms. Still, all those details are considered under the frame of modern art and architecture in a way that just by its outlook the building could draw in people's

attention and become a new destination in the 700-year-old city as Chiang Mai once it is finished.

Nevertheless, instead of the hotel's grand opening, this project chose to launch its shop first.

The mo shop is a small three-storey building opposite to Upakut Temple, five-minute walk from Tapae where the hotel locates.

Thaiwijit Poengkasemsomboon, a prominent Thai Abstract Expressionist artist, spent many months renovating an old building to be a new open space. It welcomes various kinds of contemporary art such as paintings, pots and sculptures of Thaiwijit himself, Udom Udomsrianan's furniture which is now collected by many leading museums, as well as works by

มีชีวิตเพียงวัน
ง่าย สั้น กระชับ แต่กินความหมายลึกซึ้ง
และลึกซึ้งยิ่ง เมื่อยิ่งเข้าใจความหมาย
ของการดำรงชีวิตเช่นนั้น

ผมเล่าเรื่องนี้ขึ้นมาอย่างฉาบฉวย โดยมีได้มีการ
เตรียมล่วงหน้า หลังจากใช้การก้าวเดินช้าๆ ดึ่ม
ซาอุนๆ ยามค่ำคืน เพื่อน้อมนำจิตใจสงบและระลึกถึง
สิ่งที่จะต้องลงมือทำก่อนสิ้นปี

สัปดาห์ก่อนหน้านี ผมใช้เวลาอยู่ที่เชียงใหม่ เพื่อ
ติดตามการทำงานของศิลปินกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมารวมตัว
กันด้วยเหตุปัจจัยหลากหลายแต่เพื่อเป้าหมายหนึ่ง
เดียว นั่นคือก่อกำเนิดโครงการทางธุรกิจ-ถ้าคุณ
สะดวกจะเรียกมันว่าอย่างนั้น หรือถ้าว่ากันแบบ

มองสมัยใหม่ เราอาจจะเรียกมันว่า เป็นโครงการ
ศิลปะร่วมสมัยที่มีองค์ประกอบอันน่าสนใจยิ่ง
ถ้าใช้กรอบธุรกิจจับ โครงการนี้คือการสร้างโรงแรม
ขนาดเล็ก ที่มีเพียง 12 ห้อง ตกแต่งแต่ละห้องตาม
หลักโหราศาสตร์ผสมผสานระหว่างไทยและจีน คือ
ดวงจุ้ย อันหมายถึงลมและน้ำ ให้สอดคล้องกับ
ธรรมชาติของผู้เข้าพักอาศัย ซึ่งมีรายละเอียดปลีก
ย่อยมากมาย ตั้งแต่การวางตำแหน่งประตูหน้าต่าง
ทิศทางของหัวนอน จนกระทั่งถึงสีที่เลือกใช้ แต่
ทั้งหมดนี้ เป็นการทำงานภายใต้กรอบสถาปัตยกรรม
และศิลปะสมัยใหม่ ชนิดที่เรียกว่าเมื่อโครงการแล้ว
เสร็จ รูปลักษณ์ภายนอกของอาคารเพียงลำพัง ก็
น่าจะกลายเป็นแลนด์มาร์กใหม่ของเมืองเก่าอายุ 700
ปีเช่นเชียงใหม่ได้ทันที

Rama IX Art Museum Foundation

กระนั้น แทนที่จะเริ่มต้นจากการเปิดร้านกาแฟอย่าง
เป็นทางการ โครงการแห่งนี้กลับเลือกที่จะเปิดซอปล
เล็ก ๆ เป็นติ๊กแถวสามชั้น ซึ่งตรงข้ามกับวัตถุประสงค์
ซึ่งอยู่ห่างออกจากจากจุดสร้างโรงแรมบริเวณ
ประตูท่าแพประมาณห้านาทีเมื่อเดินทอดน่องสบาย ๆ

โกวิท จิต เพ็ญเกษมสมบูรณ์ ศิลปิน Abstract
Expressionist ขึ้นแนวหน้าของเมืองไทยใช้เวลา
หลายเดือนไปกับการปรับปรุงติ๊กแถวเก่าแก่แห่งนี้ให้
กลายเป็นพื้นที่เปิดแห่งใหม่ เพื่อต้อนรับงานศิลปะ
หลากหลายแขนงของศิลปินร่วมสมัย ทั้งงานภาพ
เขียน กระดาษ และประติมากรรมของเจ้าตัวเอง งาน
เฟอร์นิเจอร์ของอุดม อุดมศรีอนันต์ ซึ่งได้กลายเป็น
ของสะสมในพิพิธภัณฑ์ชั้นนำไปแล้ว รวมทั้งงานของ

ปราภา หยุ่น ผู้ศึกษาด้านศิลปะ โดย รัง แต่มา
มีชื่อเสียงโด่งดังทางด้านตัวหนังสือที่มีมาแสดงอยู่

เทอร์รานซ์ คอนราน ผู้ให้กำเนิดร้าน Habitat รวม
ทั้งดิไซน์ นิวซีแลนด์ แห่งเกาะอังกฤษ เคยเขียนไว้ใน
หนังสือว่า ความงามของบ้านนั้น เริ่มจากวัสดุที่ใช้ทำ
พื้น รวมถึงทิศทางของผนัง ก่อนจะไล่ไปบรรยาย
ละเอียดส่วนอื่นๆ ซึ่งถ้าหากตามแนวความคิดนี้
พื้นเดิมของอาคารได้ถูกปรับเปลี่ยนให้กลายเป็นปูน
เปลือย โดยบางส่วนของชั้นล่างได้ถูกยกระดับขึ้น
ด้วยการใช้ไม้เก่าแผ่นใหญ่ปูตลอดแนวจนจรดบันได
ทางขึ้นสู่ชั้นสอง เช่นเดียวกับผนัง ซึ่งนอกจากจะเป็น
ที่จัดแสดงงานหลากหลายรูปแบบแล้ว ผนังบางด้านยังถูก
เพ้นท์อย่างตั้งใจให้กลายเป็นงานศิลปะที่สอดรับกับ

ผลงานและสัมผัสของอาคารหลังนี้

น่าจะถือว่าได้ถูกปรับเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง

Prabda Yoon, an art graduate who is famous for
his writing.

Terence Conran, the founder of Habitat and the
Design Museum in London, wrote in his book
that the beauty of the house starts from the floor
material and moves to the wall texture before
going down to other features. Applying the same
idea, the original floor of the shop was
transformed into bare cement while some parts
were elevated by the laying of wooden stripes.
Some sides of the wall, besides functioning as
exhibition space, were painted deliberately as
work of art conforming to Feng Shui's principles
that aim to add up the water element to the
building. Taking the open construction of the
ceiling and the light installation into account, the
whole energy of the building is drastically
altered.

Even in the afternoon when the weather is
fiercely hot, it is cool inside without any help
from air-conditioners. In the day that you read
this article, a cup of espresso may be placed
beside you as Thaiwijit has turned his collected
furniture in the 50s into a small coffee shop.
Even the espresso machine is the design from
that period. All these are the details of Thaiwijit's
working process.

I followed Thaiwijit to many places during the
week. One journey was to go to a small garage.
The beautifully painted iron furniture you see is
not just goods bought from some flea markets,
but collected objects that were transferred from
Bangkok to a small garage in Sankampang to
be coloured specifically. After finishing colouring
a big car, the painter came to greet Thaiwijit and
asked him to choose colours for some pieces of
furniture. Thaiwijit gave orders in detail down to

แม้หนังสือจะถูกหยิบออกจากชั้นไปจนหมด แต่ความคิดของใครบางคนก็ยังคงตกค้างอยู่แถวนั้น

Rama IX Art Museum Foundation

the colours of the drawers' handles and locks. The painter said that he would modify locks of motorcycles' fuel tanks to use with the furniture. (This idea is great and even greater if the painter knows that motorcycle is Thaiwiji's nickname because that would be a subtle bond that fastens the artist to his work.)

The bookshelf in the shape of a dialogue box is also the design of Thaiwiji. In a far away wood mill, the 70-year-old carpenter who looked very happy with his work showed us the first sample of the bookshelf. He applied the old technique using dovetails to join pieces of teak. Different ages of wood make the colour of the bookshelf variant. If it is not painted over, we will be able to see this feature clearly.

Thaiwiji told me that when he installed the bookshelf, he would put writers' words on the wall behind it, although he feared that the books

would hide all those words. However, it may be good to think that when all those books are removed, the thoughts of those people still remain on the wall.

Artwork, books, coffee and music are brought into one particular place. It may not be situated among beautiful nature but all big cities need the charm of such a place, where ideas of people from different creative units blossom, where wanderers around the world are welcomed to stop by, and where it is accessible for all just like a park.

To create such a place of course requires considerable amount of money, but above all, it needs a heart that is brave enough to break the rules and limitation of business in general.

One afternoon Thaiwiji drove me to meet a

modification

หลักของจิตซึ่งต้องการเพิ่มราตุน้ำให้อาคารได้อย่างเหมาะสม: เมื่อรวมการปรับเปลี่ยนเพดานให้เห็นโครงสร้าง และติดตั้งไฟส่องสว่างตามจุดวางงานศิลปะ พลังงานและสัมผัสของอาคารหลังนี้ น่าจะถือว่าได้ถูกปรับเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง

เป็นนิยามเกี่ยวกับซึ่งอากาศภายนอกร้อนอื้ออ้าว แต่ภายในตัวอาคารกลับรู้สึกเย็นสบายโดยไม่ต้องพึ่งเครื่องปรับอากาศ ในวันที่ท่านได้อ่านข้อเขียนชิ้นนี้ ทางเฟอสปรัสไซม์ฯ อาจจะวางอยู่ข้างๆ ตัวท่านด้วยเฟอร์นิเจอร์ยุค 50 ที่โกวิทสะสมเอาไว้จำนวนมาก ได้ถูกนำมาแปรสภาพให้เป็นร้านค้าแฟชั่นขนาดเล็กที่เน้นแต่เครื่องดับกาแฟก็ยังคงเป็นงานออกแบบของยุคนั้น ที่คือรายละเอียดในการทำงานของโกวิท

กล่าววนวนไปโกวิท ผมมีโอกาสได้ติดสอยห้อยตาม

เขาไปตามสถานที่ต่างๆ อยู่หลายวัน เฟอร์นิเจอร์หลักสมัยนั้น ก็ได้มาจากการซื้อหาข้าวข้ามคืน หากเกิดจากการค้าขายของสะสมเหล่านี้จากคนจากเพื่อนคน สู้ทำสิรจนต์เล็ก ๆ ยานสินค้าแพง เสร็จจากที่ทำสิรจนต์คันใหญ่แล้วช่างสีดิบๆ ก็ทาสีทึบๆ เพื่อให้อาคารดูดีสำหรับดูได้ และเฟอร์นิเจอร์อีกสองสามชิ้น โกวิทจัดตั้งบนอย่างสวยงามลงไปจนกระทั่งถึงสีของมือจับและกุญแจล็อกลิ้นชักได้ ซึ่งช่างสีบอกว่าจะดัดแปลงกุญแจล็อกถึงน้ำมันมอเตอร์ไซค์มาใช้แทน (ไม่เลอะเลยก็เลยสำหรับความคลั่งนี้ ยิ่งทำช่างรู้ว่าเขาเป็นชื่อเล่นว่ามอเตอร์ไซค์อยู่แล้ว นั่นเท่ากับเป็นการล้อตลกเขาไว้กับงานอย่างแนบเนียน)

ชั้นวางหนังสือรูปเครื่องหมายคำพูดของตัวการ์ตูน

Rama IX Art Museum Foundation

ออกแบบโดยโกวิทเจตเจตสันต์ ในโรงเบีกลาง
ก่อนมาโรงเบีกลาง ว่างมีราว 70 คน
ผู้มีความรู้กับงานนี้ ยกตัวอย่างงานสุดแรกมาให้ดู
โดยวันหนึ่ง เป็นการทำแผ่นไม้สีน้ำตาลมาต่อเข้าด้วยกัน
กับด้วยเทคนิคการฉีกไม้แบบดั้งเดิม ความต่างของ
ลายไม้ให้สีของไม้ไม้ต่างกันเป็นหนึ่ง ถ้าไม่ได้ทำ
สีเหมือนกัน จะมาจะได้เห็นรายละเอียดของไม้ต่าง
ไม่ว่าจะออกมาเป็นสีน้ำตาลเข้มหรือสีน้ำตาลอ่อน
หลังจากนั้นก็จะนำแผ่นไม้เหล่านั้นมาใส่ไว้ แต่ก็คิดว่า
มันอาจจะน่าเบื่อเกินไป ผมเพิ่งได้คิดว่าจะ
นำมันมาเป็นการดี เพราะมันก็จะถูกหยาบคาย
จากไม้ไปทั้งหมด แต่ความคิดของใครบางคนก็ยังไม่
ดักใจอยู่แถวนั้น งานศิลปะ หนังสือ ภาพ และ
ดนตรี รวมอยู่ในที่แห่งเดียวกัน แม้แต่ตัวเองอยู่

ท่ามกลางธรรมชาติอันงดงาม แต่เมืองใหญ่ล้วน
ต้องการเสน่ห์ของสถานที่เช่นนี้ สถานที่ที่เปิดโอกาส
ให้คนทำงานสร้างสรรค์หลากหลายแขนงได้มาปะทะ
สังสรรค์กัน สถานที่ที่เปิดกว้างให้ผู้คนหลากหลาย
เชื้อชาติได้มาพบปะกันหลังจากตรอนแรมข้ามโลกมา
นานวัน สถานที่ที่นอกเหนือไปจากบ้านและ ที่ทำงาน
อันเป็นพื้นที่ส่วนกลางของเมืองเช่นเดียวกับสวน
สาธารณะ ซึ่งการจะรังสรรค์สถานที่เช่นนี้จำเป็นต้อง
ใช้ทั้งเงินทุน และที่ยิ่งไปกว่านั้นจำเป็นต้องใช้ใจเพื่อ
ทะลวงข้อจำกัดของวิถีคิดทางธุรกิจปกติ

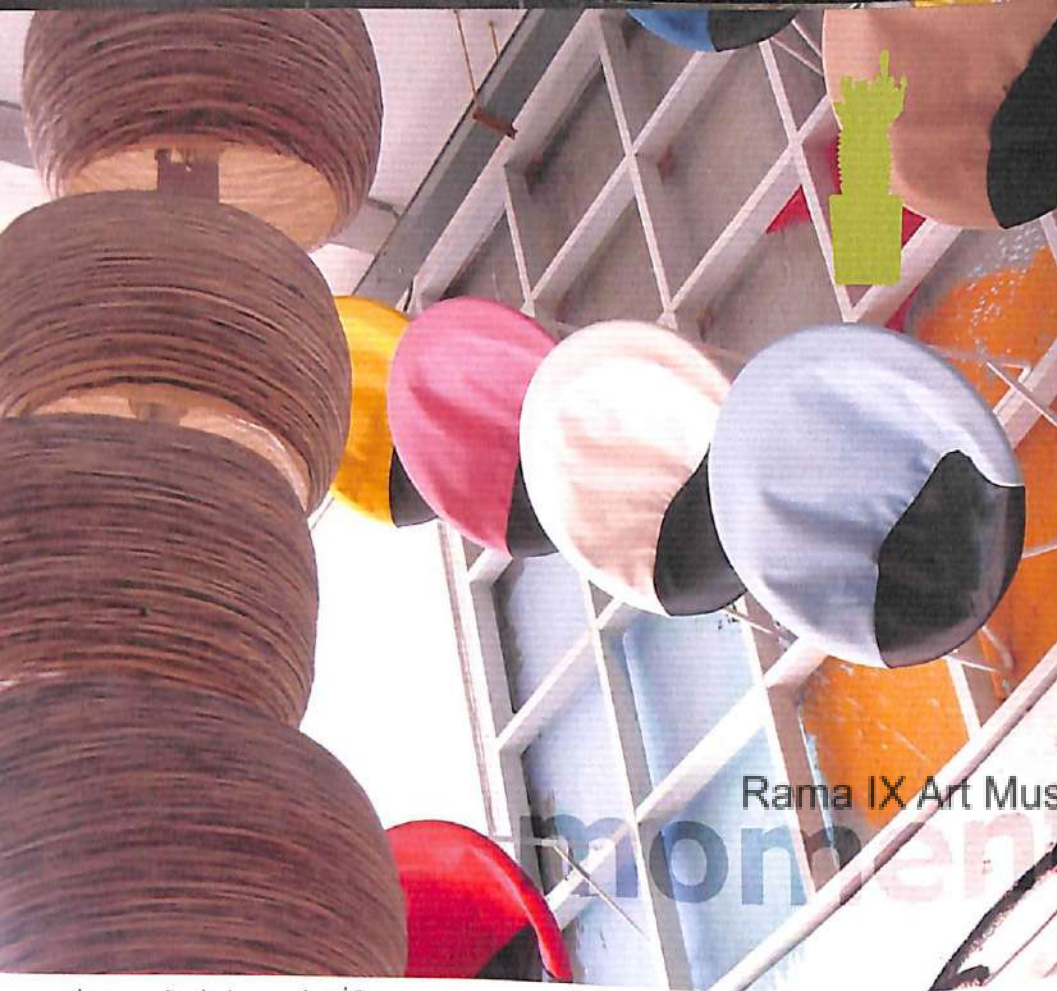
บางวันหนึ่งโกวิทจับรถพาผมไปพบผู้มีคุณสมบัต
ดังกล่าว นำผมไปที่นั่นลองดูรายนี้ไม่ใช่เพียง
อ่อนน้อมก่อนตน กระทั่งข้อเสียเองก็มิได้เป็นสิ่งที่

เขาเลือกจากการลงทุนโครงการลักษณะนี้ จึงไม่ใช่
เรื่องแปลกที่ข้อเขียนชิ้นนี้จะมีชื่อของเขาปรากฏอยู่
"ถ้าอะไรก็ได้ที่ไม่ใช่ใครก็ตาม ถ้าให้มันต่าง ถ้าให้มัน
สนุก" นกสองตัวผู้ดูแล้วน่าจะเป็นที่แปลกกว่ามาก
กับผมในป่าเขานั่น

จนกองไปไม่ไหวแล้ว เขาให้เรามาแล้วก็ต้องจำ
ออกไป โครงการนี้จึงไม่ใช่เรื่องจืดจางกับเขา แต่
เพียงคุณทำงานได้เต็มที่ดีใจแล้ว" เขากล่าวพร้อมยก
ยืมยืมๆ ในแบบผู้ชอบความคิดอันสูงส่งไม่กลัวการ
เปื้อนกลิ่นกรปรวนหมองของแนวคิดพื้นฐานในการ
ลงทุนโครงการนี้ โครงการที่ไม่ใช่เงินกู้ ไม่ใช่ดอกเบี้ย
ง่าย เป็นการลงทุนตามหลักกรณียกิจ ไม่ใช่ออกอย่าง
ระมัดระวัง มิให้เกินตัว กลายเป็นผู้รับผิดชอบอย่าง

โกวิทจึงสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ โดยต้องมี
รายละเอียดทางธุรกิจมาจับรัดจนยากจะขยับตัว
เหมือนเช่นโครงการอื่นๆ ที่เริ่มคิดมาจากฐานที่ต่างกัน

ความสนใจของผู้ลงทุนท่านที่ไปต่างจากผม วอลสตัน
ผู้ก่อตั้งออลมาร์กของสหรัฐอเมริกา แม้ในบางปีเขา
จะเคยถูกจัดอันดับมาจากนิตยสารฟอร์บส์ให้เป็นมหา
เศรษฐีอันดับหนึ่งของโลก แต่ในชีวิตจริง เขายังคง
ควบคุมระดับขั้นต่ำ ขึ้นด้วยขั้นประหยัด และมีชีวิต
เหมือนที่เป็นมา โดยไม่พกพาความมั่งคั่งมาบดทอน
จิตใจ ที่ผมเล่าเรื่องนี้ก็เพราะเขาเห็นว่าให้พาเราไปตาม
สถานที่ต่างๆ ที่เมืองเชียงใหม่ เขาใช้รถยนต์
หรูหรามาก แต่เป็นรถกระบะมาสด้าเก่าๆ ที่เจ้าของ
ยกมาให้โกวิทใช้ชั่วคราวระหว่างทำงาน เมื่อเรา

Rama IX Art Museum Foundation

กล่าวลา เขายังเอ่ยปากบอกว่า “นี่เป็นรถประจำตำแหน่งของผม” ผมคิดถึงแซม วอลตันขึ้นมาทันทีเมื่อได้ยินประโยคนี

ความคิดเบื้องต้นดังกล่าวถูกแปรรูปให้เป็นโครงการขึ้นมาได้อย่างไร ไทวิชิตชวนผมเดินทางไปยังลำพูนในช่วงบ่ายแก่ๆ วันหนึ่ง เพื่อพบกับ นิตร ใจอินทร์ ศิลปินผู้กำลังคร่ำคร่งกับการทำงานศิลปะแห่งการเจริญสติหลายร้อยชิ้นตลอดช่วงระยะเวลาสองสามปีที่ผ่านมา ตึกแถวสองชั้นด้านหลังพิพิธภัณฑ์ฯ หริภุญชัยถูกปรับให้เปิดโล่งเป็นสตูดิโอขนาดย่อมขึ้นล่างเติมไปด้วยถังสีและชิ้นงานที่ยังค้างค้างในกระบวนการผลิต ไม่ต่างจากโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ผิดแต่นี่คือการทำงานด้วยมือของ

มนุษย์ มือที่พร้อมจะแปรเปลี่ยนไปตามอารมณ์ ไม่คงที่ตามสภาวะจิตใจ ผลผลิตที่เกิดจากกระบวนการทำงานเช่นนี้จึงไม่ใช่สินค้า หากแต่เป็นชิ้นงานอันสะท้อนสภาวะภายในของผู้ผลิตเอง

ด้านหนึ่งของชิ้นงานสีที่ทั้งห้าถูกทากับลงไปกรอบสี่เหลี่ยม ทั้งแห้ง และขูดออก หลายต่อหลายครั้ง กระบวนการผลิตซ้ำคือการเจริญสติขั้นดี หรือในวินาทีจิตใจฟุ้งซ่าน พลิกขึ้นจามกลับไปอีกด้านสีเดียวกันที่ถูกทากับอยู่ด้านหลังก็ช่วยบรรเทาความสับสนลง

ถ้าถึงที่สุดแล้วศิลปะคือการกระบวนการเรียนรู้ชีวิต และธรรมะคือวิถีการที่ดีที่สุดเพื่อเข้าถึงความจริงแห่งชีวิตมนุษย์ การนำกระบวนการเจริญสติมาสร้างงาน

บทสัมภาษณ์ นายเอกวิทย์ นายเอกวิทย์ นายเอกวิทย์

person who contains all these qualities. Fame is not what he is looking for in investing in such a project. So, it is not surprising why his name is not mentioned at all in this article.

"Do anything that no one would dare to do. Make it different. Make it fun." was what the investor who looked rather like an artist told me that afternoon.

"Money is not ours. Someone gives it to us so that we spend. Accordingly, this project does not worry about the break even point. Only that the project can feed the workers, I am happy." He added with a humble smile, a smile of a man whose profound thoughts imprint in his words.

This is the core of the investment in this project where neither loans nor interests exist. It is a cautious investment depending just on available capital. As a result, unlike others, the project

under Thaiwiji's responsibility is free from any business pressure.

The humble personality of the investor reminds me of Sam Walton, the founder of Wal-Mart in the United States. Although he was ranked the richest man in the world by Forbes magazine, in real life, he still drives his old truck, flies in economy class and lives his life the way it has been. He does not let wealth disturb his mind. That I mentioned the story of Sam Walton is because the vehicle that took us to many places in Chiang Mai was not a luxurious European car but an old Masda truck that the investor lent Thaiwiji while working on this project.

When we were about to leave, the investor said: "That is my positional vehicle." His words made me think of Sam Walton. How can the initial idea be transformed into the real project?

ศิลปินผู้รับผิดชอบอย่างไถ่วิจิต

จึงสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่

โดยมีต้องมีรายละเอียดทางธุรกิจมาบับรัด

Rama IX Art Museum Foundation

Thaiwiji invited me to Lamphun in one late afternoon to meet Mit Jain, an artist who, during the past few years, has been creating hundreds of artwork as a way to foster awareness. The two-storey building at the back of Haripunchai Museum was modified to be the artist's studio. There were many colour buckets and unfinished works making it look like a small factory, except for the fact that the works here were made by hands that would constantly shift depending on the owner's moods, unstable like the state of human's mind. Products from such a process are not plain commodities but works of art that reflect the inner state of the creator's mind.

One of Mit's works is a frame with five colours painted on one side. The colours were left until dried and then scraped over and over again. Such repeated actions are in fact a good way to foster awareness. In the day that one's mind is in

turmoil, one can turn the work over to see its other side and the sole colour painted on the back may calm such mind.

In the end, if art is a process to learn life and if Dharma is the most proper way towards the truth of life, the way Mit uses awareness to generate art or, the other way round, uses art as a tool to foster awareness makes his work even more interesting. It is not surprising, considering Mit's strong intention which springs from his love of art, that the hotel project we are talking about has such an avant-garde concept.

Mit is the initiator of the idea before handing it to Thaiwiji who turned it into reality. Human's attitudes towards the world and life, according to Mit, are changing. There is much more interest in Eastern wisdom and this should lead to the blend of Eastern and Western

ศิลปะ / หรือกล่าวในมุมกลับ การใช้งานศิลปะเป็นเครื่องมือในการเจริญสติอย่างตั้งใจและเท่าทัน วิธี การที่ไม่แบ่งแยกแต่ประสานเป็นหนึ่งเช่นนี้ ทำให้งานของมิตรชุดนี้น่าสนใจเป็นอเนกยิ่ง ยิ่งเมื่อได้เห็นวิธีะ อันเกิดจากฉันทะในศิลปะของเขาแล้ว ก็ไม่แปลกใจเลยที่ทำไมโครงการโรงแรมที่เรากำลังพูดถึงอยู่นี้ ถึงมีแนวคิดที่สำหพันธ์เป็นอย่างมาก เพราะมิตรนี่เองที่เป็นผู้จุดประกายความคิดขึ้นเป็นปฐม ก่อนที่ไถ่วิจิตผู้เป็นสหાયธรรมในนามของศิลปะจะมาสานต่อจนเป็นรูปเป็นร่าง

มิตรมองว่า ศักดิ์สิทธิ์ของมนุษย์ที่มีต่อโลกต่อชีวิต กำลังปรับเปลี่ยน ความสนใจทางศาสดาทางตะวันออก กำลังเพิ่มขึ้นและน่าจะนำไปสู่การผสมผสานที่บ่งค

ความรู้ทางตะวันตกตามลำดับ ในห้วงยามของการเสียดยอดขึ้นสู่อากาศของแนวความคิดใหม่ๆ สถานที่ที่ปิดกั้นไว้ให้แนวความคิดเหล่านี้ได้ดำรงอยู่ด้วยกับอย่างกลมกลืนเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง สถานที่ที่ไม่ใช่ห้างสรรพสินค้า ไม่ใช่หอศิลป์ หรือไม่ใช่มหาวิทยาลัย กำลังเป็นทางออกใหม่สำหรับผู้คนร่วมสมัย

Mo shop น่าจะเกิดขึ้นด้วยแนวความคิดเช่นนี้ แนวคิดที่รวมเอาความทันสมัยหรือ modern เข้าไว้กับการเคลื่อนไหวของเหตุปัจจัยต่างๆ ในช่วงเวลาสั้นๆ หรือ moment

ชีวิตจึงหาใช่สิ่งใด หากแต่คือ moment ยิบย่อย ที่ประกอบเข้าด้วยกันจนเหมือนเป็นเรื่องราว

Rama IX Art Museum Foundation

ชีวิตจึง

หาใช่สิ่งใด

หากแต่คือ moment ยิบย่อย

ที่ประกอบเข้าด้วยกัน

จนเหมือนเป็นเรื่องราว

หากเมื่อพิจารณาลงไปรายละเอียดแล้ว ก็สามารถแยกย่อยได้ จนในที่สุด เราอาจพบเพียงความว่างเปล่า

การมีชีวิตที่เปี่ยมสุขจึงหาใช่การดำรงอยู่เพียงวันต่อวันเท่านั้น หากผู้ใดสามารถสัมผัสเห็นการดำรงอยู่เพียงชั่วขณะจิต เห็นการเกิดและดับต่อเนื่องกันไปเป็นสายธาร ปราศจากการยึดมั่นในการปรุงแต่งแห่งพลังงานของโลก ผู้นั้นก็อาจจะนำตัวเองเข้าใกล้ความจริง ความดี และความงาม อันเป็นความหมายที่สมบูรณ์ของชีวิต

มิตรเชื่อว่าความเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้น น่าจะเริ่มตันจากชนชั้นกลางก่อน และไม่ใช่อะไร แต่เป็น

ทิวทัศน์ที่สามารถสื่อสารกับชนชั้นกลางได้ ไทวิทจึงได้รับการชักชวนให้เข้าร่วมในโครงการนี้ตั้งแต่ต้น โดยมีมิตรเป็นคนแนะนำผู้ลงทุนซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของเขาตั้งแต่ด้วยเขาขอให้รู้จักกับไทวิทอีกครั้ง หลังจากเมื่อสองทศวรรษก่อน คนกลุ่มนี้เคยเริ่มก่อร่างสร้างตัวด้วยการสร้างงานขายในตลาดในกัมพูชา รจนรู้จักหน้าคำตากันมาเป็นอย่างดีแล้ว

ผมแอบเรียกสิ่งที่พวกเขาคิดฝันร่วมกันว่า การปลดปล่อยของพลังงานทางศิลปะแห่งล้านนา แต่เมื่อสนทนากันมาถึงเรื่องโรงแรม มิตรคิดว่ามันอาจจะคล้ายกับอโรควาตาลาในยุคโบราณ เพียงแต่ว่าในปัจจุบัน หลักการพื้นฐานแห่งศาสตร์ตะวันออกทั้งหลายได้ถูกนำมาใช้อีกครั้งกับการพักอาศัย ในรูป

knowledge. In order to let those new ideas spring up, it is crucial to have a place that is wide open, allowing them to coexist harmoniously. This place, not shopping malls, art galleries or universities, will likely be a new alternative for people in the contemporary period.

This concept gave birth to mo shop. It combines modernity and movement of causes and factors in each moment.

Life is actually nothing but an ensemble of small moments which, when linked, become stories. However, if one analyses it in depth, stories are nothing but fragments of moments which may actually originate from emptiness.

To live a happy life, hence, is not to live day by day.

Whoever comprehends the essence of living in the moment, realises the stream of birth and death that flows continuously, and is free from attachment in the ornate world, that person will possibly step closer to the truth, the goodness and the beauty which altogether echo the real meaning of life.

Mit also believes that the change in society should start from the middle class and it is not him but Thaiwitt who can communicate with those people. Mit then asked Thaiwitt to join the project and introduced him to the investor who is Mit's friend from childhood.

I, personally, call this dream "The Release of Lanna Artistic Power".

Talking about the hotel, Mit thinks that it is

แม้ดวงดาวที่อยู่ไกลสุดขอบจักรวาล ก็ยังส่งพลังงานมาสัมพันธ์กับเรา

Rama IX Art Museum Foundation

similar to Arokaya Sala (The House of Healing) in the past, except that the Eastern concept of the healing house is applied to the hotel's modern structure and decoration, giving guest sense of comfort and cleanliness.

Such a hotel is therefore not just a hotel, but a mixture of old and new things, selectively and deliberately chosen. In truth, if one considers thoroughly, one will see that all things are related.

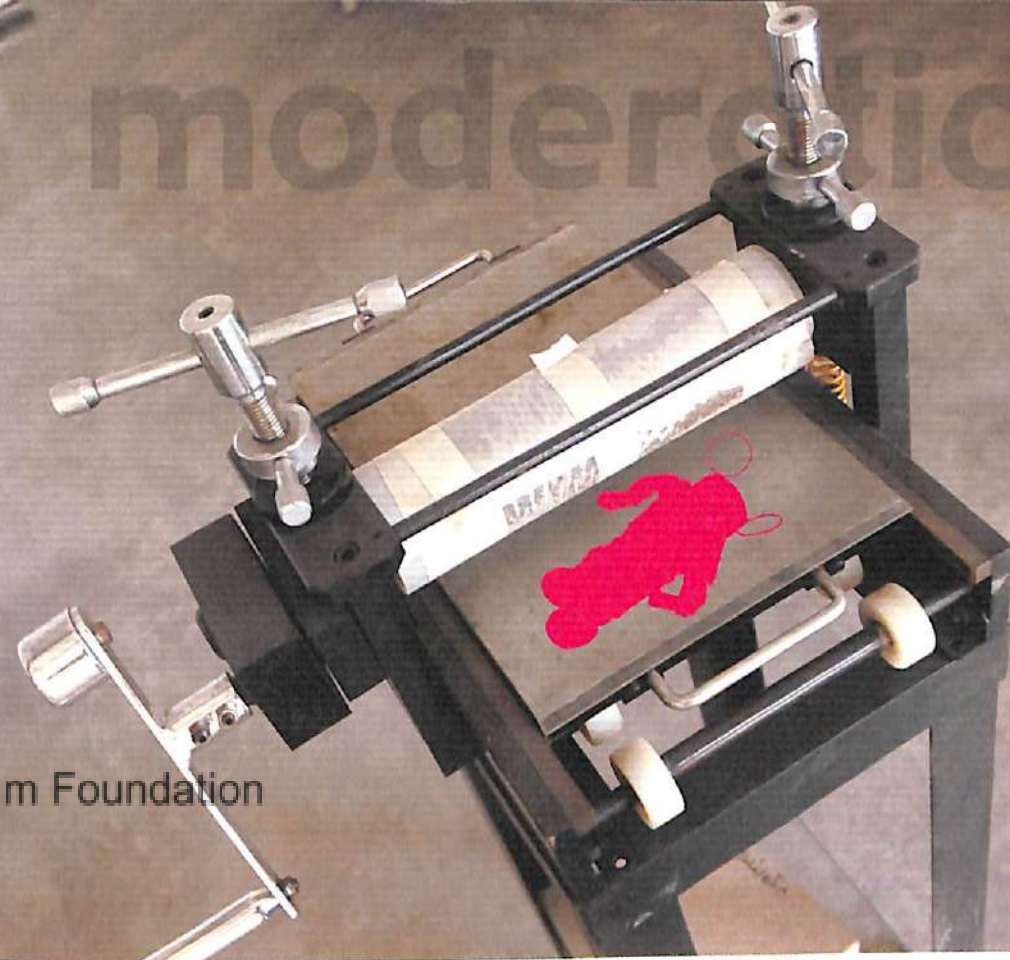
"Even the furthest star transmits its power to us."

I wrote Mit's words in my notebook. Many people may assume that this is just another boutique hotel but, considering all the hotel's concepts and Thaiwiji's way of working, I prefer to call it a fantastic hotel.

For several years, Thaiwiji had been mentioning to me that he planned to move to Chiang Mai. Moving to another city is a major change. Mo shop and mo hotel are thus, in my view, not only new places for city people or a modern hotel for those who crave differences, but also a new exciting art journey for Thaiwiji and his friends.

Most importantly, still, this piece of art demonstrates the most essential element of human life ...

Being alive and living a life.

แบบของโรงแรมทันสมัย อยู่สบายปลอดภัย
โรงแรมในลักษณะนี้ จึงไม่ใช่เพียงโรงแรมโดยลำพัง
อีกต่อไป หากแต่เป็นการผสมผสานทั้งสิ่งเก่าและสิ่ง
ใหม่เข้าด้วยกันอย่างคิดสรรและตั้งใจ เพราะสรรพ
สิ่งทั้งปวงล้วนเชื่อมโยงเกี่ยวข้อง หากเราพิจารณา
อย่างแยบยล

“แม้ดวงดาวที่อยู่ไกลสุดขอบจักรวาลก็ยังส่งพลังงานมาสัมพันธ์กับเรา” มิตรทั้งกายคำพูดประโยคนี้ไว้ในสมุดบันทึกของผม

หลายคนอาจจะมองว่า mo hotel เป็นเพียงบูติกโฮเทลอีกแห่งหนึ่ง แต่เมื่อพิจารณาถึงแนวความคิดทั้งหมดผสมผสานกับความเป็นไปในชีวิตการทำงานของผม

ไถวจิต ผมว่าน่าจะเรียกโรงแรมแห่งนี้ว่าแฟนตาซีโฮเทลมากกว่า

ไถวจิตเองกับผมมาได้หลายปีแล้ว ว่าเรามีโครงการจะย้ายมาอีกหลักที่เชียงใหม่ เป็นการย้ายทั้งบ้านสตูดิโอ และชีวิตมาทำงานมาอยู่ที่นี้อย่างเต็มตัวสำหรับผม mo shop และ mo hotel จึงไม่ใช่แค่เพียงที่ทางใหม่สำหรับคนเมือง และโรงแรมทันสมัยสำหรับผู้แสวงหาความแตกต่างเท่านั้น แต่ทั้งสองโครงการน่าจะเป็นการเริ่มต้นงานศิลปะอันน่าตื่นเต้นครั้งใหม่ของไถวจิตและมิตร (สหาย) และศิลปะชิ้นนี้ได้รวมเอาเรื่องสำคัญที่สุดของมนุษย์เข้าไว้ด้วย

นั่นก็คือ การมีและการใช้ชีวิตนั่นเอง